

[Lorentzen.]

arbejdsløsheds-kasserne og dertil svarende udgifter for statskassen, nu, nogle få måneder efter, stod som medforslagsstiller af og ordfører for et lovforslag, der atter skulle udvide statens tilsvær på dette område. Ja, der var flere ærede medlemmer i denne sal, der følte det som et brud på den relevante forudsætning for tilslutningen til lovændringen af 27. maj 1950, og på denne linie finder mit parti sig stadig.

Jeg kommer derefter til regeringsforslaget, som jeg egentlig burde have nævnt først, da det kom først her i salen. Det er det forslag, mit parti synes bedst om og agter at give tilslutning til, selvom dette ikke sker uden betænkeligheder.

Som det ærede medlem hr. Strøm sagde, følger regeringsforslaget det socialdemokratiske lovforslag med hensyn til, hvilke krav der skal stilles til de personer, der kan få brændselshjælp. Må jeg forøvrigt i denne forbindelse bemærke, at jeg tror, det ville være heldigt, om begge forslag, både det socialdemokratiske og regeringsforslaget, ville gøre en lille begrænsning, for så vidt angår ægtefæller, der begge er medlemmer af en arbejdsløshedskasse. Jeg tænker her på det tilfælde, hvor den ene ægtefælle har fast arbejde, måske har særdeles godt arbejde. I så fald tror jeg det vil virke anstødeligt, om den anden ægtefælle skulle kunne få brændselshjælp. Jeg ved godt, at det økonomisk næppe vil komme til at spille nogen stor rolle, men det er den slags små ting jeg tror man skal vogte sig for, for de kan virke anstødeligt. Jeg vil foretrække, at man gør den samme undtagelse her som med hensyn til huslejhjælpen i lovens § 15, stk. 8.

Den afgørende forskel mellem de to forslag er den, at regeringsforslaget i modsætning til det socialdemokratiske forslag henfører brændselshjælpen blandt de ydelser, kassen kan sikre sine medlemmer på samme måde som den vedtægtsmæssige dagpengeunderstøttelse og således, at udgiften herved dækkes på ordinær vis, d. v. s. dels gennem kontingentet fra medlemmerne, dels gennem tilskuddene fra det offentlige, og tilskuddene fra det offentlige vil naturligvis vokse som følge af regeringsforslaget. Men dernæst er der den meget væsentlige ting, at ved at føre brændselshjælpen ind i arbejdsanvisningsloven gør man ikke brud på hovedreglen, der er den, at den samlede ydelse i intet tilfælde må overstige for forsørgere med børn fire femtedele og for andre forsørgere to trediedele af den gennemsnitlige fortjeneste pr. dag i vedkommende fag eller faggruppe, og

det er en grundregel, som vi ikke mener kan tåle nogen yderligere indsnævring.

Jeg skal hermed anbefale regeringsforslaget til velvillig behandling i det høje ting, idet vi naturligvis er parat til at drøfte alle forslagene i det udvalg, som formentlig bliver nedsat.

Asgar Jensen: Regeringsforslaget går ud på at give en generel bemyndigelse for de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser til at give en brændselshjælp til deres medlemmer, når disse har været arbejdsløse i et nærmere fastsat antal dage. Jeg synes, at som diskussionen i udvalget i fjor formede sig, kunne navnlig det ærede medlem hr. Strøm være udmærket tilfreds med dette forslag, da han jo stod så temmelig ene med det synspunkt, at der ved det såkaldte forlig i maj 1950 ikke var tænkt på brændselshjælpen. Nu foreslår ministeren altså, at kasserne selv kan træffe bestemmelse om at yde en sådan brændselshjælp, og at den indarbejdes i arbejdsløshedsloven. Derved opnår man at tage brændselshjælpen ud af den politiske diskussion, og hvorvidt det er et gode, ser man måske forskelligt på — jeg synes for mit vedkommende, at det er et stort gode, at man giver arbejdsløsheds-kasserne ret til at yde deres medlemmer en sådan hjælp, uden at spørgsmålet hvert år skal være genstand for en større politisk debat. Jeg synes også, at på baggrund af hele den diskussion, der har været ført, kunne det ærede medlem hr. Strøm have det samme syn på spørgsmålet, men så er det jo, at det ærede medlem siger: ja, men så de kasser, der ikke kan betale og ikke kan forhøje kontingentet. Ja, det er vel ikke så nemt at bedømme, hvornår de er spændt til bristepunktet, men det er jo ikke sådan, at det er kontingentet alene, der skal betale hjælpen, det skal jo også det ordinære statstilskud, for fortsættelseskassernes vedkommende også tilskuddet fra arbejdsløsheds-fonden, så det offentlige slipper altså heller ikke fri, når brændselshjælp gennemføres på den måde, som her er foreslået.

Jeg kan da tilsige mit partis støtte til at gennemføre det af regeringen fremsatte forslag, hvorimod vi ikke kan give tilslutning til de to andre forslag, som ikke tager sigte på at løse spørgsmålet til bunds.

Aage Fogh: Vi har nu i en årrække fået præsenteret forslag om brændselshjælp til de arbejdsløse, og jeg har aldrig lagt skjul på, at jeg anser det for en beklagelig form, der her anvendes. Det, at de forskellige par-